

ELLENZÉK

A MISKOLCI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCAS PÁRT HIVATALOS KOZLÖNYE

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Belföldön: Egész évre 10 K	Videkre: Egész évre 12 K	FRANK ZOLTÁN.	Szechenyi-utca 36. SZELENYI és TÁRSA nyomdája
Fél évre 5 „	Fél évre 6 „	Laptulajdonos:	A lap megjelen
Negyed évre 2:50 „	Negyed évre 3 „	SZELENYI LAJOS.	minden kedd, csütörtök és szombaton.
Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárushónál.			

Erőszak vagy okosság.

Miskolc, március 19.

(fz.) Széles e hazában immáron teljes orgiáját üli a kormányzásnak *nyers erőszaka*.

A szuronyok oltalma alatt törvénysértés törvénysértést követ s nincs ma már egyetlen intézmény sem, mit durván el ne tipornának, ha az a hatalmi elvakultságban szenvedő darabant-kormány és célzatának csak valamelyesen is utját állja, avagy csak a legcsekélyebb mértékben is gátját képezi a nemzeti törekvések elnyomását törekvő lelketlen munkájuknak.

A törvénytelen főispánok kinevezését nyomon követte a képviselőháznak szuronyos fölmozgatása, a szólásszabadság és a nép felvilágosítása legfőbb eszközeinek — a lapok árusításának — megszorítása s legeslegvégül a teljhatalmu kormánybiztosok s a még ezeknél is szélesebb hatáskörrel felruházott *királyi biztosok* kinevezése.

Am minden erőszak hiába való. Itt ott, vagy egyes részében el lehetett ugyan, de azt is csak *egyelőre*, fojtani a *nemzeti törekvések* küzdelmét, de *egészében* és *alapjában* véve azt kiirtani még sem fogják tudni soha és semmi áron sem.

Mint a hamu alatt lappangó zsarátnok, *égető* tűz marad az mindig s csak az *időn* és *alkalmón* fog az mindig és továbbra is mulani, hogy lobogó és emésztő lánggá éledjen fel újra.

Valamint széles e hazában, nálunk is megvittuk a nemzeti küzdelem minden *lehető* módját és körülményeit.

Vármegyénk hazafias törvényhatósági bizottsága s annak vezető férfiai is igazán megiettek *minden lehető* arra, hogy édes mindnyájunk közkinése — *alkotmányunk* — a nálunk is kijutott részben és erővel megóvassék.

És nem is vethetünk e téren senkinek szemére semmit, mert e vármegye közönsége, igen csekély számu kivételekkel, mindenképpen megtette a hazafias küzdelem köteles küzdelmét *intézkedésekben* és *cselekedetekben* egyaránt.

És az országnak küzdő színe-javával minket is az az élő hit és reménység töltött el, hogy összhangos és egységes nemzeti harcunk végre is eléri *törvényes jogainak* és *jogos követeléseinek* diadalát.

Am nem úgy történt!

Ámulat és borzalom lepi meg az embert, hogy a határt nem ismerő erőszak immár tullepi még a képzeleten felüli cinizmust is cselekvéseiben és a mind

máig elkövetett brutalitásokat most még azzal tetőzte be, hogy *feloszlatták* az egyesült *ellenzéki pártok vezérlő bizottságát* is azon címen, hogy: *alkotmányos államban nem tűrhető meg, hogy a törvényes kormányzás mellett még egy külön kormányzó testület is szerepelhessen a köz- és politikai élet terén ez országban!?*

Valóban nem talál az ember reá szavakat, hogy ezt a *vakmerő, kihívó és igazságcsavaró* mondásokat a kellő értékére leszállítva, hozzá méltóan aposztrofálja.

És eltípor ez az átkozott kormányzás mindent, de mindent...

Réges-régen mesterkedik pedig, különösen azon, hogyan lehetne főleg *törekvéseinek gátvetőit* — a vármegyéket — letörnni.

Kezűte azon, hogy a *nemzeti ellenállás* érdekében hozott minden határozataikat *megsemmisítette* s folytatja most ott, hogy erőszakkal, általa kimagyarázott *engedelmességgel* és *törvénytelenéssel* megpádolván a *vármegyék becsületét* és *hazafias tisztviselőit*, okot találjon reá, hogy *elcsapja* őket, nagy kárára a *közönség érdekének* és *alkotmányvédelemnek*.

Mert míg az ország több részén, egyes vármegyékben sikerült e fajta mesterkedése, a mint azt a példák igazolják,

TÁRCA.

Gondolkozom

Gondolkozom néha azon,
Mennyit türtem, szenvedtem;
Életemben az örömnék
Arnya sem ért sohasem.

S mégis-mégis, ahelyett, hogy
Csüggettség szállna meg:
Bizva bizom a jövőben,
Bátvan hordom fejemet.

Hisz szívünk csak szenvedésre
Az Isten nem adhatta;
Eljön még az én időm is:
Felvirrad még valaha!

Kranner Lipót.

A bün.

Szegényes, de csinos külsejű felénk asszony, akiről látszik, hogy valamikor módban élt, áll lesütött szemmel a törvényszék előtt.

— Neve?

— Thérése Mione, elnök ur.

— Önt letartóztatták, mert az ivryi temetőben koszorút lopott.

— Uram, legyen meggyőződve, nem gondoltam, hogy oly súlyos bünt követtem el.

— Rosz menség. Ez a lopás határos a szentségtöréssel.

— Biró ur, kérve kérem. Meghalok a szegyéntől.

— Gondolt volna akkor arra a szegyenre, mikor a lopást elkövette. Most már késő.

— Én istenem, hallgasson meg, elnök ur, nem szépittem én a dolgot, beismerem a vétkeket, de hallgasson meg, könyörgöm, mert nem bünös áll most ön előtt, hanem egy igen szerencsétlen asszony.

— Nos, halljuk. De ne sirjon. Mondja el, hogyan történt.

— Mindent elmondok s esküszöm, hogy semmit, semmit elhallgatni nem fogok. Féléve, hogy az uramat, aki derék, tisztességes ember, jó apa és férj volt, elvesztettem. A csapás talán engem is sirba vitt volna, ha a jó isten meg nem ajándékoz egy kis leánykával, akit kiadtunk volt neveltetésbe, mivel odahaza nem volt hely számára. Az urammal úgy terveztük, hogy viszonyaink javultával, mihelyt csak lehetséges, magunkhoz vesszük a gyermeket. Azonban a bekövetkezett haláleset a legnagyobb nyomorba taszított. Leánykám haza hozattam s magam neveltem. Eleinte csak volt egy kis munkám, de egy napon azt is elvesztettem s állandó vendégem lett az éhség. Ha a szerencsétlenség reá zudul egy családra, nehéz szabadulni tőle. Rövidesen mutatkozott is a nyomoruság sok kintja. Kis leányom megbetegedett és . . . meghalt. Nem mondom el, hogy mennyit szenvedtem. Csak anyai szív tudná megérteni az én fájdalomat.

— Magamban álltam a nagy világon rokonok, barátok nélkül. Egyedüli fivérem, akin pedig én sokszor segitettem, süket maradt kéro leveleimmel szemben, holott az ő segítségével

1906. évi **tavaszi ruhakelmék**
nagy választékban megérkeztek **ÁRVAY** cégnél

ott nyomban el is látta saját hitvány célzatait szolgáló szeméttéppel a megyei kormányzás.

És sajna, a tapasztalás azt mutatja, hogy a szeméttben nincs fogyatkozás s hogy ebben az átokverte országban — *dusan*, mint a burján — nő az éhes gazemberek hada.

Valószínűleg csak kevesen fogják tudni nálunk, hogy a derék kormány Borsodvármegye hazafias tisztikarának lehetetlenné tételét is terobe vette

Hogy ide is kimondatott már még további ellenszegülés esetére a királyi biztos kinevezése, a ki aztán kénye-kedve szerint rakhatta volna meg vármegyénket a közönség érdekeinek és a további alkotmányvédelemnek nagy kárára, a saját célzatuakat szolgáló és mindenre kész egzisztenciákkal.

De még ezen felül is igen-igen nagy veszedelem fenyegette még további megyei politikai küzdelmünk jövődjét.

Minden csürés és esavarás dacára ugyanis úgy áll a dolog, hogy szinte bizonyos, hogy április 11-ére országosan kiírják az új választásokat.

Igen ám, csak hogy a választásoknak a darabant-kormány szája ize szerinti sikere érdekében nagy előnyük lett volna, hogy a választások eddigi végrehajtása a központi választmány hatásköréből egy leendő és teljhatalmu királyi biztos eljárás körébe vonatott volna ki, sőt a város és megye autonómiáját is felfüggesztették volna.

A mesterkedés e részben titokban előkészítettett, de nem vállott be

Nem pedig azért, mert kormányzónk udvariassá invitalására megyénk egész tisztikara vasárnap megjelent a vármegye háza nagytermében, hogy a kormányzó ur a legridegebb körülmények között bár, de megismerkedhessék a megyei tisztikarral.

Elmentek megmutatkozni. Látszott rajtuk, hogy kalváriajárás ez az út, de megtették és ezt okosan is tették, hogy a készülő erőszakot és egy még nagyobb veszedelmet, mely reánk szakadt volna,

megmenthettem volna tan gyermekemet. Ez az újabb csapás ágyba döntött. Sziveslelkű szomszédok ekkor kórházba vitettek, honnan csak egy hónap múlva távozhattam.

— Ettől kezdve minden vasárnap meglátogattam a temetőben kis leányom sírját. Oly szegény voltam, hogy csak fakereszt árát tudtam összekuporgatni, de már a fölírásra, a névre nem futotta. Mindazonáltal ráakadtam s valahányszor vasárnaponként odamentem, mindig vittem magammal egy-két szál virágot s aztán ráborulva a sírra, hullattam könyveimet. . . . Azt reméltem, hogy odafönn megindulnak bánatomon s nemsokára egyesítenek leánykámmal.

A szerencsétlen asszony szavát könyzapor állította meg. A tárgyalási teremben itt is, ott is könyben csillogtak a szemek. Az elnök maga is megindultan szólott, mintha véget akarna vetni a gyászos csöndnek:

— Tehát akkoriban nem volt munkája önnek?

— Nem, elnök ur; sőt mikor letartóztatlak, két nap óta éhgyomrral voltam. De én ezzel nem igen törődtem. Azt reméltem, hogy így meg hamarabb találkozhatom gyermekemmel a másvilágon.

— No persze, persze! — szólott az elnök látható megindultsággal. — De mi volt hát a lopott koszorúval?

— A mint a temetőbe értem, gondoltam arra, hogy azon a napon egyetlen szál virágot

becsületes és kötelességtudó lélekkel elhárítsanak. Nem vesszük rossz néven tőlük, az okosság józan utját választották a durva és bekövetkező erőszak elhárítására s így jól tettek, a mit tettek.

De másrészt és különben is kár volt őket az ellenállás legszélsőbb merevségébe bele is vonni, hiszen ugye tudtuk ellátni és kárpótolni őket s éhező katonát harcoló hősnék kívánni, igazán, legalább is — naiv dolog!

Kapcsoljuk tehát ki őket e lehetetlen helyzetből, mit se a józanság, se a lelkiismeret rájuk jó lélekkel valóban reá nem erőszakolhat.

Kapcsoljuk ki őket e lehetetlen kötelemből, hiszen mi meg vagyunk győződve róla, hogy ők azért minden rettenetes kényszerűség között mégis csak a miénk maradnak és lesznek is, ha az idők egy sorba fogják parancsolni velünk . . .

Addig pedig! . . . Addig pedig legyünk résen mi — a nagyközönség — továbbra is minden erőnkkel a hazáért és alkotmányért!

Magyar király és magyar királyság! Volt és lesz is mindenkor ideánk és gaz félremagyarítás minden, a mit ezzel szemben reánk magyarítani akarnak, csak önérdéküket s hasuk pillanatnyi igényeit kielégíteni törekvő kufár lelkű elleneseink.

Ugy tudjuk, hogy e héten a vármegye kezelő tisztjei is megjelentek a kormányzó ur előtt ismerkedésre!

Hát csak menjenek békén ők is.

Inkább ők — bármi áron — mint jött-ment szeméttéppel!

Hiszen ez a józan okosságnak is föltétlenül leghelyesebb útja és módja is.

Hanem azért kormányzó ur aligha fog mégis boldogulni nálunk!

Kossuth! Haza!! Szabadság!!! . . .

Nincsen olyan csendőr szurony, amely azt ki tudná irtani a — magyar szivekből!

Politikai életünk.

Miskolcz, március 19.

Politikai életünknek e hétre eső legnevezetesebb mozzanata, hogy az alispán Brezovay

sem volt módomban vásárolni. Ez a tudat végtelen bánattal szakadt reám. Ekkor született meg fejemben a bűnös ötlet. Egész testemben reszketve, körülnéztem s egy gazdagságra valló sirt kerestem ki. Egyik nyomban a szemembe tünt, mert tele volt virággal. Odaléptem — egy anya sírja volt.

Ez némileg megnyugtató. Leemeltem a hantokról egy kicsiny fehér koszorút, a melyik leginkább hervadt volt már s elhelyeztem kis leányom sírdombján.

— Ez a bűnöm, ime, elnök ur. Most pedig iteljen, büntetésre érdemes-e az olyan anya, a kit megindulttá tesz a szíve gyöngege.

. . . A szegény asszony elhallgatott s kezével eltakarta arcát. Az elnök rövid tanácskot zás után elrendelte, hogy bocsássák a vádlottas szabadon. . . . Immár újból mehet a szerencsétlen anya leánya sírházhoz.

Mikor a fölmentett nő eltávozott a terem-ből, a jelenlevők megilletődve nyitottak utat számára. Csak egy férfi állította meg utjában. Ami a nő elfordította róla tekintetét. Ez a fivére volt.

Miért is jött ide, ha annak idején nem akart testvérén segíteni?

Philibert d'Egmont.

András kormányzó felhívására, ki mint mondá, a tisztikarral megismerkedni óhajt, vasárnap déli fél 12 órára berendelte a vármegye összes központi és járási tisztikarát.

A tisztviselők a vármegye háza nagytermében gyűltek egybe, a hová Brezovay András kormányzó is pár perc alatt megjelent Répászky Béla főispáni titkár kíséretében, mire az alispán sorban és név szerint bemutatta a tisztikart Brezovaynak, kölcsönös és siralmas merevség és egymás iránti hidegség közepett.

Brezovay pár szóval emlékezett meg arról, hogy ezzel a tisztikart megismervén, felkéri őket, hogy a szolgálati szabályzat 14. és 18. §-át pontosan és szigorúan tartsák be, majd némán meghajította magát s azzal eltávozott.

Az egész parádé alig pár percig tartott. Ugy tudjuk, hogy ez a parádé e héten a kezelő-tisztikarral is meg fog ujulni s ezzel Brezovay uram abban a hitben lesz, hogy Borsodban a nemzeti ellenállás neki immár — behódolt!

De bizony nagyon csalódik!

Mert csak — s ez okosan történt — a tisztikar megelőzte azt, hogy helyére e vármegye közönségének minden rendű veszélyére, erőszakosan szeméttéppel kerüljön.

És minthogy derék, becsületes és hazafias tisztikarunk viselkedésével elment a lehető legszélsőig és minthogy róluk a gondoskodás — a mint az bebizonyult — lehetetlen volt; hát lelkiismeretesen senki se veheti tőlük rossz néven cselekedetüket, minthogy csak észszerűen és okosan tették, a mit tettek.

Mi a magunk részéről eleve is céltalan és lehetetlennek tartottuk a nemzeti ellenállás legszélsőbb menetéig való bekapcsolásukat legfőképpen azért, mert mindenesetre való biztossághatásunkban — ismerve viszonyainkat — sohase bíztunk, sohase hittünk.

Ami úgy is lett. A dologgal egyébként mai vezércikkünkben bővebben foglalkozunk.

A vasárnapi ismerkedés után a tisztikar az alispánnal értekezletet tartott.

Dr. „rimaszombati“! (Hát ezt meg már hol gaucsolta a t. zempléni „vice“-ispánhelyettes ur.) Kazay László, aki új és egész bizonyosan rövid időre ideiglenes fészkecskéjében már predikátummal is tituláltatja magát, jól ismert lapjának — a „Borsodvármegyének“ — általa is kihirdetett utolsó számában egész tengerét a hazug mentegetődzéseknek zudítja az általa félrevezethetőnek tartott jóhiszemű közönség számára.

Uadorodás lepi meg erre az öt jellemző aljasságra, a mikor köztudomású és mindenki által tudott tények e vakmerő és szemérmetlen letagadásait olvassa az ember.

Sőt bizonyos fenhéjazó szemérmertlenséggel még azzal is hívalkodik, hogy lapján fölül rágalmaszó (!?) ellen s így főleg a „Pesti Hírlap“ és miskolczi „Ellenzék“ ellen még különösen bünvádi eljárást indít ő, a becsületes legbecstelenebbje; a tetejébe még azzal fenyegetődzvén, hogy nyilvánvaló becsületes becsületes nyíltsággal egy röpiratban igazolni fogja.

Nohát, sok hitvány alakot ismertünk meg már az életben.

De a hánya-veti és alakoskodó aljaskodás ekkora foka igazán prototypusa a köztéleti gazemberkedésnek.

Mi tehát kíváncsian várjuk azt a sok fenyegetődzést, mert ahogy mi dr. rimaszombati Kazay László „vice“-ispán urat ismerjük, hát ezt se fogja beváltani s hogy ez is csak szemfényvesztés tőle és hazudorás is marad nála.

Egyébiránt mi már ezzel a fickóval, a ki alattomban nálunk szeretett volna „vice“-ispán lenni, már érdeme szerint elbántunk s nincs is kedvünk becses személyével továbbra is foglalkozni.

Ugy tudjuk, Zemplénbe is jó helyre került ahhoz, hogy arra való és erőteljes uri markok vele, hozzá méltóan — mint azt már is tapasztaljuk — elbánjanak.

Egyre azonban még most kénytelenek vagyunk az illetékesek figyelmét felhívni:

Ez a fickó ugyanis Zemplénben beköszöntő beszédében azt hirdette, hogy ő a borsodmegyei függetlenségi párt jegyzője és tagja, hogy ezekről nem szándékozik lemondani s hogy továbbra is az marad.

Azt hisszük, itt a legfőbb ideje, hogy ezen is segítve legyen.

A fickó zempléni piszkos szereplésével kapcsolatosan tévedésből egy kellemetlen névcsere csuszott március 15-iki számunkba.

Azt irtuk ugyanis, hogy az esküt ennek a „fickónak“ dr. Kocz Miklós főispáni titkár olvasta, a ki azelőtt nálunk ügyvéd volt, holott nevezett és tisztelekre méltó elvtársunk ott is ügyvéd és nem főispáni titkár, mert titkár vezetéknevrokonja: Kocz Endre.

Bocsássá meg nekünk e lapsust derék és tisztelekre méltó elvtársunk, mert e kínos névcsere lapunk részéről igazán csak véletlen tévedés volt.

Március 15-ike a vidéken.

Vettük az alábbi lélekemelő sorokat, mely a vidék egy lelkes március 15-iki ünnepéről a következőkben számol be:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A mai nehéz napokban a nemzeti együttérzés minden legcsekélyebb megnyilatkozásának megvan a maga értéke s méltó arra, hogy a köztudatnak átadassék. Oyszerű hatása van ennek, mint midőn a harcoló csapathoz segítségnyújtó közelednek s már messziről hangzik a biztató szó:

— Ne féljete! Csak kitartás! Mi is itt vagyunk, mi is veletek harcolunk!...

Tiszkeszi község közönsége a multban is anaj tanujelét adta hazafiságának, miszerint ez elegendő zálogot képez arra nézve, hogy a most folyó nemzeti küzdelemből is derekasan ki fogja venni a maga részét.

Most is, mint az elmúlt években mindig, nagy lelkesedéssel ünnepelte meg március 15-ét, kifejezést óhajtván ezáltal adni a nemzeti ügyhöz való hű ragaszkodásának alkotmány és szabadságszeretetének. A középületek már kora reggel zászlódiszt öltöttek, majd a nép a helybeli ev. ref. templomba gyülekezett s áhitattal hallgatta meg Ando Lajos ev. ref. lelkész hazafias szellemű áthajtott alkalmi imáját. Este az Ovasó-egylet helyiségében társasvácsora volt, a melyen Deák Gyula egyleti elnök-helyettes nyitotta meg a hazafias pohárköszöntők hosszú sorozatát, lendületes szavakban emelve ki március idusának nagy jelentőségét. Dobozy Dániel egyleti jegyző a japánok lezajlott élet-halál-harcával állította párhuzamba nemzeti küzdelmünket s arra a konkluzióra jutott, hogy csupán elszánt kitartásra, egyetértésre van szükségünk s diadallal fogunk kibontakozni mostani válságos helyzetünkben.

Hő óhajtatásának adott kifejezést, hogy bárcsak az ármánykodó Bécs mielőbb a 48-as függetlenségi párt zászlaja alá tömörülve találná magát szemben az egységes magyar nemzetet. A lelkes felszólalások elhangzása után Tóth Imre ev. ref. tanító vezetése mellett a Hymnus és Szózat elénekélése következett, később pedig a régi jó magyar nóták előszedgetése, úgy, hogy csaknem kiválóan előszedgetett a minden ízében magyaros stílus mulatság.

Öröndetes jelenség, hogy immár az alsóbb néposztályoknál is ébrednek a nemzeti öntudat s élénk visszhangot kelt a nemzeti ellenállás eszméje. A mi népünk igen jól ismeri március 15-ének jelentőségét s szívvél és lélekkel csatlakozik a nemzeti mozgalomhoz. A helyben nemrég földmivesekből alakult „Polgári Olvasó-Egylet“ a napokban díszes nemzeti zászlót rendelt csupán azért, hogy azzal egyleti helyiségét a szabadság, egyenlőség és testvériség ünnepnapján: március 15-én feldíszíthesse, az ugyanakkor tartott isteni tiszteleten pedig Bogdán János földmives-egyleti elnök vezetése alatt testületileg jelent meg.

Adja Isten, hogy a hazafiság és egyetértés szelleme hassa át e nemzet minden fiának lelkét, akkor nincs okunk kétségbeesni a jövővel felől s könnyű szerrel diadalmaskodunk a bécsi ármány és erőszak fölött.

Tiszaparti.

ÜJDONSAGOK.

Tájékoztató.

A borsod miskolci múzeum a tőli hónapok alatt (okt. 1-től április 30-ig) zárva van. Az egyesületi iroda hivatalos órái vasárnapoktól d. e. 9—12-ig, a többi napokon d. u. 4—6-ig.

Március 17. Az izr. nőegylet táncestélye a Koronán.

Március 31. Kereskedő ifiak táncestélye a Koronán.

Április 7. Kinszky Károly táncmester bálja a Koronán.

József napja. A tavaszodás hírnöke — József-napja — volt hétfőn. A természetben ez a nap a rügyfakadás, fecskemadar jövetelének ideje ez, míg a társadalomban a névnapozásnak nagy napja, minthogy Magyarországon a Jánosok után a Józsefek vannak legtöbben. Városunkban is járta tegnap egész napon át a tömördek Józsefnek üdvözlése, kiket a tavaszodás örömeire mi is őszintén üdvözlünk.

Halálozás. Gömörly Viktor Borsodmegyei tb. főszolgabírája, aki a mezőkövesdi főszolgabírói hivatalához volt beosztva, — néhai Gömörly Oszkár dr. cs. és kir. kamarás, kultuszminiszteri tanácsos és övezvényének, született Szentmiklóssy Margitnak fia — a lóversenypályákról előnyösen ismert „gentleman rider“, 27 éves korában Budapestent elhunyt.

Városi közgyűlés. Miskolc város képviselő-testülete 1906. évi március hó 21-én, délután 3 órakor dr. Parnay Gyula vármegyei alispán elnöklété alatt választó közgyűlést tart. Tárgy: A megüresedett mérnöki, segédmérnöki és rajzoló, továbbá a halottkémi, valamint az árvaszéki iktatói állásnak választás utján való betöltése. Ez alkalommal megemlítjük, hogy ajmérnöki, a segédmérnöki és mérnöki rajzoló állásokra összesen 34 pályázó van. Az árvaszéki iktatóira Tóth Gusztáv, Kiss Albert, Müller János és Lukács Árpád pályáztak. A halottkémi állásra pedig hárman és pedig dr. Katona László, dr. Csicseri Orosz János és dr. Markovics Vilmos orvosok adták be pályázatukat.

Zsarnay Győző öngyilkos. Budapestről írják, hogy a kerepesi határon agyonlőtte magát pénteken a fővárosi államrendőrség egyik kiváló fő-tisztviselője: zsarnói Zsarnay Győző rendőrtanácsos. — A tragikus sorsu rendőrtanácsos több mint husz esztendeje szolgált már a budapesti államrendőrségnél. Előkelő nemesi családból származott; atyja Zsarnay Lajos miskolci református püspök volt, s évtizedekkel ezelőtt egyik vezetője volt a protestáns autonómia mozgalomnak s irodalmi munkássága révén tagja az akadémiának. Az érdemes ember kitűnő nevelésben részesítette fiait, akik közül Zsarnay Győző tanulmányai végeztével Miskolcon kezdte meg pályáját, ahol rendőrfőkapitány lett.

1885-ben Török János főkapitány meghívta a budapesti államrendőrséghez. Ott is kapitányi rangban kezdte meg a szolgálatot, nagy képességével és szorgalmával csakhamar kitűnt s 1895-ben már helyettes vezetője lett a bűnügyi osztálynak. Nevét sikeres nyomozásai révén széles körben ismerték s a rendőrség, különösen a bűnügyi osztálya egyik erős támaszát vesztette el benne. Zsarnay Győző ötvennyolc éves volt. Két évvel ezelőtt súlyos csapás érte, hirtelen meghalt a felesége. A már hajlott koru ember nem bírt egyedül élni, tavaly, októberben ismét megnősült, csörgei Csörgey Idát vette feleségül. Házas élete most is boldog volt. A még jó erőben levő embert szívбай kizozta, a mihez utóbb egy más fájdalmas betegség is járult, úgy, hogy Zsarnaynak operáltatnia kellett magát. Az operáció nem sikerült. Látszólag nyugodtan eltávozott lakásáról. A beteg ember egy ideig az utcákon bolyongott, azután kiment Kerepesre. Az állomáson leszállva nekivágott az szántóföldeknek s aig egy fél kilométernyire az állomástól revolverével melibe lőtte magát. Halálos sebbel roskadt a földre s a közeli erdőben járó parasztemberek akadtak rá. Az öngyilkosság déli tizenkét óra tájban történt. Zsarnay Győző, mialatt a községbe vitték, utközben meghalt. Hogy Zsarnay Győző rendőrtanácsos miért lett öngyilkossá, nem tudják. Még bucsuzó levelet sem hagyott hátra. Azt hiszik, hogy az öngyilkosságot betegsége miatt követte el.

Az államvasuti kezelőnöi állásokra pályázók figyelmébe. A m. kir. államvasutaknál a kezelőnöi állásokra régebbi folyamodások folytán feljegyzettek száma oly nagy, hogy ez állások arányilag csekély számánál fogva a beállható szükséglet évekre fedezve van. Mint-hogy ugy a kereskedelemügyi m. kir. miniszterhez, mint az államvasutak igazgatóságához folyamodások folyton nagy számmal érkeznek: a ker. m. kir. miniszter elrendelte, hogy mindaddig, míg a már előjegyzésben levő jelöltek elhelyezést nem nyernek, a kezelőnöi állásokra beérkező folyamodványok minden érdemleges tárgyalás nélkül a folyamodóknak visszaadásának, ha pedig a már előjegyzett jelöltek elhelyezve lesznek, a további üresedések nyilvános pályázat útján töltesse be. Ily körülmények között az illetőknek saját érdekükben van, hogy az előre látható céltalan kérvényezés költségétől és fáradságától magukat megkíméljék.

A gazdák érdekelten hasznos újítást tervez Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedő cég Budapestén. Ugyanis a gazdák ezideig teljes megnyugvással szerezték be gazdasági mag-szükségleteiket oly üzletekben, ahol Mauthner-féle konyhakerti és virágmagvakat árusítanak, abban a hiszemben, hogy ott a gazdasági magvak is a Mauthner cégtől valók. Sajnos, ez nincs mindenütt így, aminek következtében bizony sok oly gazdasági magot vétetnek meg a gazdák, amelyek sohasem kerültek ki Mauthner raktáraiból. Amint értesülünk, a gazdák érdekének megvédésére és a cég jó hírnevének érdekében is, a Mauthner cég a közönséggel rövidesen ismertetni fogja mindazon vidéki kereskedők és szövetkezetek névsorát, melyeknél a cég gazdasági magvai kaphatók. Addig is ajánlatos a vásárlásnál a beszerzési forrás felől meggyőződést szerezni.

Pályázat gépkezelői állásra. Borsodvármegyénél a litograf gépkezelői állás üresedésbe jött. Az állás évi 900 korona fizetés és három ízben öt évenként 100 korona fizetésemelés, 200 korona lakpénz és nyugdíjjogosultsággal van egybekötve. Akik erre az állásra pályázni óhajtanak, kérvényüket, erkölcsi magaviseletüket, életkorukat és a gépkezelésbeni jártasságukat igazoló okmányaikat március hó végéig a hivatalos órák alatt az alispáni hivatalhoz adják be.

Letartóztatott kereskedő. Horváth Károly rendőrkapitány előzetes letartóztatásba helyezte *Schwarz* József miskolci kereskedőt, ki ellen Sidlauer Arnold miskolci, valamint Blitz és Braun budapesti kereskedők hitelezői család miatt fejelentést tettek. A megejtett nyomozás során Schwarz József miskolci kereskedőre nézve oly terhelő momentumok merültek fel, amelyek szükségessé tették előzetes letartóztatásba helyezték.

Elgazolták álmában. *Kucsetics* József foglalkozás nélküli iparossegéd az aranyosi országúton haladva, éjnek idején elfáradt és a határjelző köre ült pihenni. A fáradt ember csakhamar elaludt és lebukott az országútra, hol egy hajnalban arra haladó kocsi elgázolta. A kocsi kerekei eltörték *Kucsetics* bal karját. A szerencsétlenül járt embert ápolás végett beszállították az „Erzsébet“-kórházba.

Megakadályozott öngyilkosság. Eddig ismeretlen nevű munkásasszony a Buzatérien öngyilkossági kísérletet követett el, amennyiben az arra robogó villamos elé akarta magát vetni. Az asszony végzetes szándékát szerencsére idejekorán észrevette *Fekete* Gyula, a Grünfeld cég raktárosa, aki az asszonyt elrántotta a vágányok közül, ahol a halálra várakozott.

Lapunk mai számához van csatolva a kőbányai polgári söröző részvény társaság körövénye, ezen cég főraktára Miskolcra Braun Arminnál, Széchenyi-utca 137. sz. alatt van. Ajánljuk olvasóink szives figyelmébe.

Nagy tűzvész Kisgyőrben. Kisgyőr községben, — írják — Hetei József közbirtokossági elnök házában tetőzete kigyullt és a szélvihar következtében alig fél óra alatt, 15 épület állott lángban. Mentésről vagy csak hozzáférhetőségről szó sem lehetett a különben is vízszegény községben. Legsziverehetőbb volt Krausz Mayer házaló és Surányi Károly napszámos esete. E kettő csak „lakó“ volt, de a lakháznak beégése következtében mindenük odaveszett. — Plane Krausz Mayer 5 gyermekével minden ruházat nélkül maradt. Elismerést érdemel Kovács Kálmáné urnő, ki mind az 5 gyermeknek juttatott már másnap ruhaneműket, De megrovást érdemel a képviselőtestület, mely nem bír gondoskodni a tűzoltószerről és elégnék tekintheti az egyetlen tűzfeckendőt, melyet a vármegye jóvoltára juttatott neki.

Vásároljunk

FODOR Városi Drogeriájában.

(Megay cukrászdával szemben.)

Gyógyszerárak és gyógyszerkülönlegességek raktára. Francia illatszerek (kimérve dekaszámra is) pipere és gyógyszappanok csak a legjobb minőségben.

Kitűnő **Jamaikai rum** literje 2 kor. Orosz és kínai tea keverékek. Rum és likőr essentiák és kompositiók.

Színházi cukorkák.

Arc-, haj-, kéz- és köröm-ápoló szerek legalkalmasabb bevásárlási helye: **Fodor Dezső Városi Drogeriájában.**

x **Esti foglalkozást** keres egy tisztviselő 6 órától. Elvállal üzletekben könyvelést és magyar levelezést. Ügyvédi irodába is elmegy. Ajánlatok „Keresztény tisztviselő“ cím alatt a kiadóhivatalba kéretnek, hol a cím is megtudható.

„**ZSORNA**“ névvel ellátott magyar gyártmányu nyakkendők gyári áron és nagy választékban **Herskovits Mór és Tsa** cégnél Széchenyi-utca 62. szám alatt kaphatók.

„**Sirolin-Roche**“ a creosot-gyógykezelésnek teljesen új utat nyitott, mivel ugyan maga is creosot-preparatum, de teljesen méregmentes és kellemes ízű. Tüdő- és gégetuberculosisnál tehát legjobban ajánlható. Az orvosok egyhangúsan nyilatkoznak annak kiváló jó hatásáról ezen súlyos betegségek ellen. „**Sirolin-Roche**“ minden gyógyszerárban kapható.

Az izr. nőegylet bálja.

Miskolcz, március 19.

Ismét egy fényesen sikerült bál zajlott le szombaton éjjel a Korona-szálló disztermében.

Városunk egyik legszélesebb körű jótékony-ságot gyakorló intézménye: az izr. nőegylet tartotta meg ugyanis ez éjen évenként szokásos és most is fényes anyagi és erkölcsi sikerrel lefolyt bálját.

Maga a bálzó közönség ugyan nem volt nagy, de mégis elég nagy számú és elsőrendű ahhoz, hogy a mulatságot teljes mértékben sikerültnek mondhassuk, a mi főleg az egylet elnöknője: dr. *Gröss* Józsefné urasszony mindenki által tiszteletre méltó személyes érdeműl tudható.

A vidám és fesztelen kedvességű bálnak volt különlegessége is s ez az érdekes „*boston-verseny*“ volt, melyet a bálrendező bizottság elnöke: *Lédig* Árpád rendezett pompás sikerrel.

Az érdekes versenyben 9 pár vett részt s a hölgyek díjat: gyönyörű virágokat a kilenc versenyző hölgy között megosztották.

A versenyben a férfiak közül az első díjat: *Rossnyay* Károly, a másodikat: *Fodor* Dezső, a harmadikat: *Weisz* Miksa és a negyediket: *Ferbstein* Sándor nyerte el.

A sikerült mulatságon *Radics* Lajos reggeli 8 óráig húzta a talp alá valót.

A figyelmes kiszolgálás, jó ételek és italok *Bokros* Károlyt dicsérték.

A mulatságon a következő hölgyek jelentek meg: *Asszonyok*: Dr. *Gröss* Józsefné, dr. *Tarnay* Gyuláné, dr. *Ferbstein* Józsefné, *Grünwald* Jakabné, *Blumenstock* Józsefné, dr. *Kovács* Józsefné, dr. *Flamm* Dezsőné, *Koos* Sománé, *Grünwald* Edéné, *Groák* Adolfné, dr. *Resovszky* Emilné, *Balázs* Manóné, *Gönczi* Mórné, *Burger* Sámuelné (Szirma-Bessenyő), *Grünwald* Marcellné, dr. *Sugár* Jakabné, dr. *Venetianer* Jakabné, *Steinberger* Ignácné, *Ferenczi* Károlyné, *Wexler* Sámuelné, *Weiszlovics* Samuné, dr. *Majzler* Jóbne, dr. *Hercz* Ödönne, *Stein* Samuné (Csobaj), *Majzler* Zsigmondné, *Balog* Józsefné.

Leányok: *Groák* Szerénke, *Ferbstein* Berta, *Popper* Irmska (Debreczen), *Wexler* Rózsika, *Burger* Irénke és *Margit* (Szirma-Bessenyő), *Majzler* Ella, *Ferenczi* Irénke (Nyiregyháza), *Weiler* Irma, *Balog* Olga, *Majzler* Ilonka, *Stein* Margit (Csobaj).

SZÍNHÁZ, IRODALOM.

Színházi esték.

Színházunkban az elmúlt héten péntek, szombat és vasárnap este sikerült előadásban a „*Koldusgróf*“ volt színen. A dallamos operetteben igen sikerült alakítást produkált *Heltai* továbbá *Lányi* Edit, *Lévay* Margit, *Karacs*, *Sziklai*, *Follinus*, *Radó* Aranka és *Halmi* Cornélia. A darabot a közönség tetszéssel fogadta.

Hétfőn *Márkus* Emilia lépett fel ismert művészetével a „*Boszorkány*“ban, melyről bővebben jövőre szólunk.

Ma este ismét *Márkus* Emilia művésznőnk lép fel „*Francillon*“ban, mely iránt természetesen városszerte nagy az érdeklődés.

Posta-, patent-, kalap- és raktárdobozok

a legjobb kivitelben és jutányos áron

készítetnek

Szelényi és Társa
dobozgyárában Miskolcon, Széchenyi-utca.

Hirdetések

jutányos áron felvétetnek

— a kiadóhivatalban. —

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy mélyen tisztelt vendégeim egy részének kívánsága folytán a

Pilseni Östorrás sör

mellett máttól fogva egy kőbányai sört is fogok kímérni és pedig a Polgári Söröző világhírű

Kiviteli Márciusi sörét,

amely söröződe

1896-ik évben	Budapesten	a diszoklevéllel
1900-ik	„ Párisban	mindenütt a
1904-ik	„ Flórenczben	Grand - Prixvel
1904-ik	„ Nápolyban	lett kitüntetve.
1905-ik	„ Palermóban	

Mély tisztelettel

Böczögő József vendéglős.